

T som ↘ i trans

grundläggande ↘ om trans

Text: RFSL

Form: pushingbuttons.se

Bilder: iStock.com. Sidan 10, RFSL.

ISBN: 978-91-986796-4-9

Tryck: Åtta45, Stockholm 2021

Denna broschyr vänder sig till dig som vill lära dig mer om transfrågor, vare sig du är transperson, funderar kring din könsidentitet, närstående, yrkesverksam eller helt enkelt nyfiken på mer kunskap.

Transfrågor och transpersoner har blivit allt mer synliga under 2000-talet och flera förbättringar har skett ifråga om rättigheter, såsom möjlighet att byta förnamn oavsett juridiskt kön och skydd mot diskriminering. Samtidigt finns det en del kvar att göra för att uppnå likvärdig hälsa och trygghet för alla oavsett könsidentitet och könsuttryck. Ett viktigt led i detta arbete är kunskap. Denna skrift innehåller därför såväl grundläggande fakta om begrepp som hur hälsa kan främjas för transpersoner, hur närstående kan stötta och hur yrkesverksamma kan ge ett bra bemötande.

Broschyren är framtagen av RFSL – Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas, transpersoners, queeras och intersexpersoners rättigheter. Organisationen bildades 1950 och är en av världens äldsta hbtqi-organisationer. Vår vision är en jämlik värld där alla hbtqi-personers mänskliga rättigheter respekteras och ingen lämnas utanför.

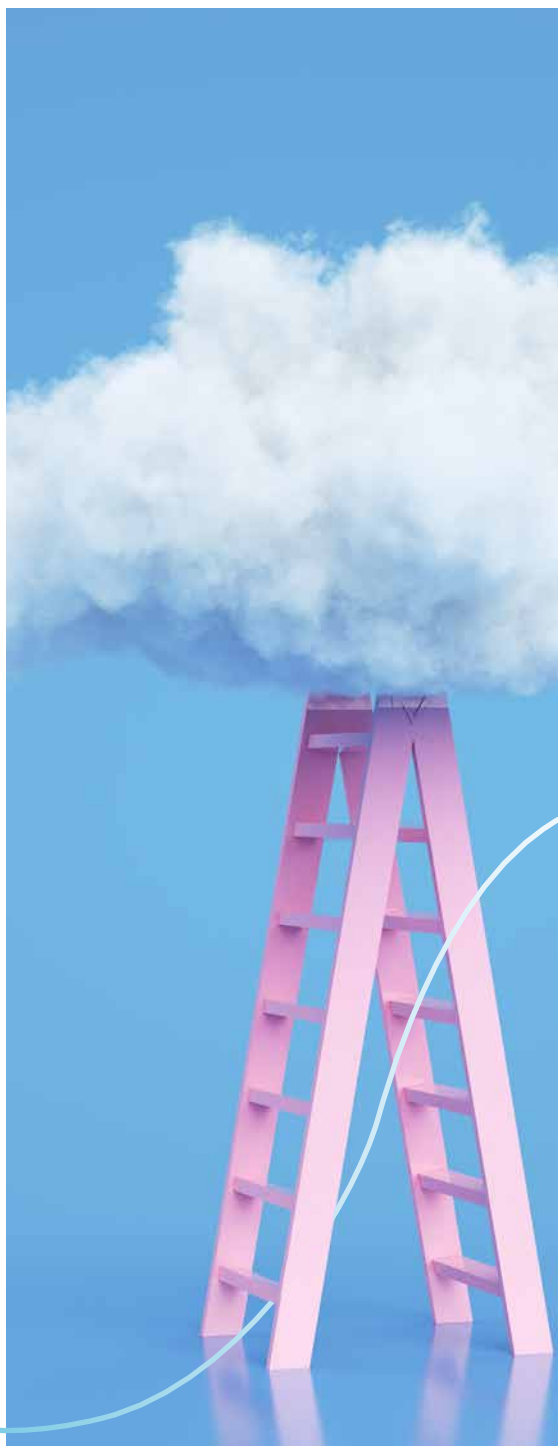
Innehåll

4	Vad är kön?	10	Hälsa och livsvillkor
6	Vad är trans?	12	Att stötta som närstående
8	Könsbekräftande vård och behandling	14	Ett bra bemötande – råd till yrkesverksamma

Trans handlar om kön, och första steget i att prata om trans är därför att titta närmare på vad vi menar med begreppet kön. Det vi kallar för ”kön” består nämligen av flera olika delar eller aspekter.

Könsidentitet är det kön som du vet att du är och upplevelsen av det egna jag:et. En del kallar det “könet jag känner mig som”. Det behöver inte överensstämma med hur din kropp ser ut. Du kan identifiera dig med ett kön eller med flera eller att du inte känner dig som något kön alls. Alla människor har själva rätt att bestämma och sätta ord på vilken könsidentitet de har. Många tänker inte på sin könsidentitet eftersom man undermedvetet har fått lära sig att det ska vara på ett visst sätt – att könsidentiteten ska stämma överens med det juridiska könet och hur kroppen ser ut. Förståelsen för din egen könsidentitet kan även förändras över tid.

Könsuttryck är hur du uttrycker dig i fråga om kön. Det gör man till exempel genom kläder, kroppsspråk, frisyra, om och hur man sminkar sig, samt röst. Ens könsuttryck kan följa normer kopplat till ens könsidentitet, men den behöver inte göra det. Könsuttryck är en del av *socialt kön*, som även omfattar exempelvis fritidsintressen, vilken roll man tar i grupper och olika förväntningar utifrån kön. Socialt kön kan även handla om hur andra uppfattar en.

Vad är kön?

Kropp handlar om inre och yttre könsorgan, könskromosomer och hormonnivåer, alltså om du har äggstockar, testiklar, snippa, snopp, högst nivåer av östrogen eller testosteron, XX- eller XY-kromosomer (eller annan kromosomuppsättning). Det handlar även om sådant som skäggväxt och annan kroppsbehåring samt hur ens bröstorg ser ut. Rent kroppsligt finns det inte bara två kön, utan en mängd variationer. Samtidigt har läkarvetenskapen skapat en mall för inre och yttre könsorgan samt vilka kombinationer av hormoner och kromosomer som ska räknas till olika kön. Detta har skapat en norm för kroppar i fråga om medicinsk syn på kön.

Juridiskt kön är det kön som står registrerat i folkbokföringen. Det står i passet och de flesta andra legitimationshandlingar. I Sverige framgår ens juridiska kön också av personnumrets näst sista siffra. Juridiskt kön tilldelas vid födseln, i regel genom att vårdpersonal bedömer könstillhörighet utifrån yttre könsorgan, men det går att ändra sitt juridiska kön. Det finns i dagsläget två juridiska kön i Sverige: kvinna och man. Ett antal andra länder har fler juridiska kön, som till exempel Tyskland, Australien och Sydafrika, eller möjlighet att inte ha något juridiskt kön alls angivet. ■

Vad är trans?

Transperson är ett paraplybegrepp som samlar en mängd personer som på olika sätt bryter mot samhällets normer kring könsidentitet och/eller könsuttryck och samtidigt identifierar sig med begreppet trans. Gemensamt för transpersoner är att din könsidentitet och/eller könsuttryck inte stämmer överens med det juridiska kön du blev tilldelad när du föddes.

Begreppet transpersoner inbegriper människor som vill förändra sin kropp och/eller ändra juridiskt kön för att bättre spegla ens könsidentitet. Det inbegriper även personer som inte känner sig som enbart kvinna eller man, personer som använder kläder och andra attribut som brukar anses som typiska för ett annat kön än ens juridiska kön (*transvestit/crossdresser*) samt personer som inte vill, kan eller tycker att det är viktigt att definiera sig i fråga om kön. Om du känner dig osäker på din könsidentitet eller inte tycker att någon könskategori passar dig så kan du också kalla dig transperson.

Som transperson kan du exempelvis vara *transkille*: du tilldelades det juridiska könet "kvinna" vid födseln men har en könsidentitet som man. Att vara *transtjej* är att ha tilldelats det juridiska könet "man" när du föddes men att ha en kvinnlig könsidentitet. Du kan också vara ickebinär: det innebär att din könsidentitet är något annat än enbart kille eller

tjej. Många ickebinära använder *hen* eller *den* som pronomen (istället för *hon* eller *han*). Ickebinär är i sig ett paraplybegrepp som kan användas om alla könsidentiteter bortom tvåkönsnormen.

Kategoriseringar är dock ofta en förenkling. En del ickebinära ser sig inte som transpersoner, precis som att det finns personer med transbakgrund eller erfarenhet av att vara trans som inte ser sig som trans idag. Du bestämmer själv om du definierar dig som transperson eller inte. Ingen annan kan bestämma hur du ska benämna dig själv.

Tidpunkten för när i livet man kommer på att man är transperson varierar. En del vet från tidig ålder, andra inser det i samband med puberteten och en del kommer på det i vuxen ålder. En del funderar länge innan man landar i vilken könsidentitet man har, för andra är det en direkt insikt som slår en. Oavsett hur och vid vilken ålder du inser att du är transperson så är könsidentiteten lika verklig och ska respekteras av andra. Det kan också vara så att du har saknat ord för att förklara hur du känner, och att det är först när du får veta att det går att vara transperson som du inser att det gäller även för dig.

Många transpersoner, men inte alla, upplever *könsdysfori*. Det är obehag

”Som transperson kan man ha vilken sexuell identitet som helst.”

eller lidande av att ens könsidentitet inte stämmer överens med det tilldelade könet. Könsdysfori kan upplevas av transtjejer, transkillar och ickebinära. Könsdysfori kan vara både kroppslig och social. Kroppslig könsdysfori kan handla om ångest eller obehag för delar av kroppen eller ens röst. Social könsdysfori kan uppstå när andra exempelvis använder fel pronomen. Könsdysfori kan ge ångest och leda till depression. Du kan använda begreppet könsdysfori för att beskriva din egen upplevelse. Könsdysfori är också ett medicinskt begrepp som vården använder om du genomgår en könsdysforiutredning och som kan leda till en könsdysforidiagnos. Det innebär inte att trans är en diagnos, men att lidandet som uppstår av könsdysforin finns och du kan behöva vård och behandling för det. Dysforin minskar bland annat genom könsbekräftande vård och behandling. Motsatsen till könsdysfori är *könseufori*. Det är positiva känslor som exempelvis kan komma av att omgivningen använder rätt pronomen eller att du känner att

din kropp börjat stämma överens med din könsidentitet.

Trans handlar om kön och inte om sexualitet. Vilket kön du är är något helt annat än vilka du attraheras av, vilka du har sex med eller vilka du blir kär i. Som transperson kan du ha vilken sexuell läggning som helst. Du kan vara homosexuell, heterosexuell, bisexuell, asexuell, queer eller något annat som bäst beskriver din sexuella identitet eller hur du känner sexuellt och/eller romantiskt för andra personer.

Ordet *cisperson* används för att beskriva dig som inte är transperson. Om din könsidentitet stämmer överens med det kön du tilldelades vid födseln är du cis. Det är ett ord för att beskriva normen, det förväntade. ”Cis” är från latinets ”på denna sida om”. Cis handlar om kön och inte om sexualitet. Precis som för transpersoner kan du som är cis ha vilken sexuell läggning som helst. ■

Könsbekräftande vård och behandling

Könsbekräftande vård och behandling är den medicinska, sociala och juridiska process som många transpersoner med könsdysfori går igenom. Andra ord som också används för denna process är transvård och transition. Tidigare användes ofta ord som könskorrigering eller könsbyte. Syftet med könsbekräftande vård är att minska könsdysfori. Den könsbekräftande vården är tillgänglig för alla med könsdysfori, vare sig du är transkvinna, transman eller ickebinär. Vilken vård du kan få beror delvis på din ålder.

Första steget för att få vård är att söka sig till en specialiserad mottagning för könsdysfori. På mottagningen arbetar läkare, psykolog och kurator med specialistkompetens kring könsdysfori. Genom en samtalsbaserad utredning kartlägger de hur du mår, hur ditt liv ser ut och vilket stöd du har omkring dig. Syftet med utredningen är dels att ta reda på om du upplever könsdysfori och om könsbekräftande vård kan minska den, och dels om du också har behov av annat stöd eller annan behandling.

Utredningen tar olika lång tid bero-

”För vuxna tar utredningen ungefär ett år men det varierar.”

ende på hur gammal du är, hur länge sen det var som du kom på att du är transperson och hur du mår i stort. För vuxna tar utredningen ungefär ett år men det varierar. För minderåriga är vårdnadshavare involverade i utredningen. En del inser under utredningen att man inte har behov av könsbekräftande vård och det är såklart ett lika viktigt resultat av utredningen som att komma på att man har behov av vård.

En könsdysforidiagnos ger dig tillgång till könsbekräftande behandling, som hormoner, kirurgi, röstträning,

hårborttagning och olika hjälpmedel. På RFSL och RFSL Ungdoms hemsida transformering.se kan du läsa i detalj om hur en könsdysforiutredning går till, olika typer av könsbekräftande vård som exempelvis hormonbehandling och vilka mottagningar som utreder könsdysfori.

För en del är depression, ångest och självmordstankar något som hänger ihop med könsdysfori. När du får könsbekräftande vård minskar könsdysforin och då minskar även depression, ångest och självmordstankar. Men ibland kan du behöva få hjälp med detta parallellt. Psykisk ohälsa är inte ett hinder för att få könsbekräftande vård, men du kan behöva specifikt stöd för just detta. Personer som genomgår könsbekräftande behandling kan fortsätta uppleva psykisk ohälsa efter transition/behandling – oftast för att psykisk ohälsa som inte är relaterad till könsdysforin inte behandlas genom könsbekräftande vård. Det kan finnas en föreställning om att den könsbekräftande vården skulle göra allt bra men det är viktigt att komma ihåg att könsbekräftande vård främst minskar könsdysfori, och inte alla former av psykisk ohälsa. ■

Hälsa och livsvillkor

Transpersoner är en spretig och bred grupp med olika livsvillkor och erfarenheter. På gruppnivå finns det en del skillnader jämfört med cispersoner som RFSL tycker är viktiga att prata om för att kunna skapa en jämlik hälsa för alla, oavsett könsidentitet och könsuttryck. En sådan sak är att det är vanligare med både fysisk och psykisk ohälsa bland transpersoner och personer som funderar kring sin könsidentitet än vad det är i befolkningen som helhet. Det betyder inte att alla transpersoner mår dåligt men däremot att det är vanligare än för genomsnittet att uppleva exempelvis ångest, suicidtankar, ätstörningar eller depression. Vi behöver prata om det för att kunna förändra hur det ser ut.

Det finns flera olika förklaringar till varför en större andel transpersoner upplever ohälsa. En anledning är det som kallas för *minoritetsstress*. Som en del av en minoritetsgrupp kan du känna stress av att vara utsatt för fördomar, trakasserier och diskriminering. Du kan även uppleva en stress av att ständigt behöva komma ut och förklara dig samt känna rädsla och oro för att bli utsatt på olika sätt. Att behöva förhålla sig till normer kring kön eller läsa negativa kommentarer om transpersoner på nätet kan också skapa denna typ av stress. Det påverkar ditt mående i stort, både psykisk och fysiskt. Man kan alltså säga att normer kring kön och okunskap om trans hos yrkesverksamma eller i samhället i stort skapar ohälsa bland transpersoner.

”Man kan alltså säga att normer kring kön och kunskap om trans hos yrkesverksamma eller i samhället i stort skapar ohälsa bland transpersoner.”

En annan sak som spelar in i skillnader i hälsa är att många transpersoner faktiskt har varit med om någon form av diskriminering, trakasserier eller kränkningar. Detta är nämligen också något som kan påverka hälsan negativt. För en del kan det leda till att man börjar undvika platser där något inträffat, vare sig det är en idrottsanläggning, kollektivtrafik eller vårdcentral. Du blir begränsad, trots att du inte är den som har gjort något fel.

Som transperson har du enligt diskrimineringslagen rätt att slippa diskriminering, trakasserier och kränkningar i skolan, på jobbet, när du söker bostad, i sjukvården och inom en mängd andra samhällsområden. Hela listan på de områden som omfattas av diskrimineringslagen finns hos Diskrimineringsombudsmannen, på DO.se. Som transperson har du också skydd enligt hatbrottslagen och lagen om hets mot folkgrupp.

Andra saker som påverkar ens psykiska hälsa negativt är låg inkomst, konsumtion av alkohol eller droger samt att vara arbetslös – något som även det verkar vara lite vanligare för transpersoner än genomsnittet.

Själva bilden av att transpersoner mår dåligt kan leda till att ännu fler mår dåligt: det kan skapa en känsla av

hopplöshet. Det kan också bidra till förväntningar om att man måste må dåligt för att vara transperson ”på riktigt”. Det är viktigt att komma ihåg att det dåliga måendet främst hänger ihop med det cisnormativa samhället. Och självklart finns det väldigt många transpersoner som mår bra!

Det är också viktigt att sprida kunskap om vad som faktiskt främjar hälsa. Särskilt när det gäller psykisk hälsa finns en hel del kunskap om vad som är hälsofrämjande för transpersoner. Det är exempelvis:

- Att ens namn och pronomen bekräftas
- Stöd och respekt från närstående, som bekräftar den du är eller säger ifrån när andra betar sig illa
- Att träffa andra med liknande erfarenheter
- Tillgång till tryggare mötesplatser och sammanhang där man får vara sig själv
- Förebilder att kunna se upp till och inspireras av, båda faktiska personer och karaktärer i film eller litteratur
- Synliggörande av transfrågor i exempelvis skolundervisning
- Hälso- och sjukvårdspersonal som har koll på transfrågor och som kan ge ett bra bemötande ■

Att stötta som närstående

Närstående spelar en viktig roll för många hälsa och välmående. Samtidigt undrar många vad man ska tänka på och saknar verktyg för att vara ett bra stöd. Denna lista riktar sig därför till dig som är närstående och som undrar hur du kan stötta och vara en resurs för en familjemedlem, vän, kollega, partner eller någon annan som kommit ut som transperson eller som funderar kring sin könsidentitet.

Säg ifrån vid kränkningar

Att andra runt omkring agerar mot kränkningar, ifrågasättanden eller säger ifrån vid närgångna frågor från främlingar eller elaka skämt kan kännas väldigt skönt. Det skapar trygghet och avlastar en från att vara den enda som står upp för ens person.

→ Skapa utrymme att testa

Vid funderingar kring identitet är det viktigt att få känna frihet och stöttning i att kunna testa olika sätt att identifiera sig och uttrycka sig på för att kunna hitta det som känns rätt. Det handlar inte bara om att testa olika namn eller pronomen utan också om att få utforska olika könsuttryck eller prova olika ord för att beskriva ens identitet. Vilka begrepp och ord som känns rätt kan variera över tid. Stäm av med din närstående vilka ord hen vill att du använder.

Fråga vilka som får veta

Stäm av kring vilka andra personer som ska få veta att din närstående funderar kring könsidentitet, är transperson eller har transbakgrund. Många kan tycka att det är skönt att inte själv behöva komma ut för resten av sin omgivning, men för vissa känns det bättre att göra det själv eller kanske senare när man är mer redo. Det kan också vara så att det känns bra att vara öppen för vissa men inte för andra. Fråga vad personen känner sig mest bekväm med. För den som har genomgått könsbekräftande vård kan det vara väldigt privat och man vill kanske inte att andra ska känna till det. Berätta aldrig om ett gammal förnamn om du inte vet att det är okej. Dela inte gamla bilder utan att först fråga om det känns bekvämt. Det kan kännas som ett intrång i ens integritet och även skapa ångest.

Prata med andra än din närstående om dina tankar och känslor

Det går att vara både glad för att ens närstående har vågat komma ut och kan leva mer som sig själv, och samtidigt känna sorg, oro eller ilska. Ventilera eventuella oroliga eller negativa känslor med någon annan, istället för att belasta din närstående med dessa tankar och känslor. Det här är viktigt både för att avlasta den som har kommit ut, och som kanske har fullt upp med sin egen process, men också för din egen och för er relations skull. Försök hitta sammanhang eller möten där du kan ges möjlighet att känna och visa alla olika känslor samt ställa frågor utan att din närstående känner sig belastad eller kritiserad av det. Du kan exempelvis gå med i en grupp för andra närstående (digitalt eller fysiskt) eller prata med en samtalsterapeut. För en del är det även väldigt värdefullt att ta del av kunskap och fakta för att bättre kunna förstå, såsom litteratur eller dokumentärer krina transfrågor.

Bekräfta och lyssna in behov

Att bekräfta kan handla om att använda ord som bekräftar din närståendes könsidentitet, exempelvis kalla din närstående för din son (istället för dotter), din mamma (istället för pappa) eller ditt barn (istället för son eller dotter). Det kan också handla om att följa med på föreläsningar eller Pridefestivaler, att vara till hjälp i kontakten med vården eller att prata med skolpersonal (om din närstående är i skolålder). För den som inte själv är transperson kan det ibland vara svårt att förstå vad som behövs eller vad som kan skapa obehag. Då är det viktigt att lyssna in behov och bekräfta olika känslor och upplevelser. Du behöver inte förstå allt för att vara ett bra stöd.

Använd rätt namn och pronomen

Ett viktigt steg för många transpersoner är att ändra namn och pronomen. Även för den som funderar kring könsidentitet är det ett viktigt led i utforskandet att testa ett nytt namn och pronomen. Ibland tar det tid för omgivningen att lära om och ibland kommer det att bli fel, men att försöka säga rätt och att rätta sig själv när det blir fel är viktigt. Det finns en koppling mellan psykisk hälsa och att få sitt självvalda namn och pronomen respekterat: transpersoner som bekräftas och vars rätta namn och pronomen används av omgivningen har i mycket mindre utsträckning depression och självmordstankar.

Ett bra bemötande → råd till yrkesverksamma

Många transpersoner har låga förväntningar på bemötande exempelvis i skolan, på jobbet, inom vården och i idrottssammanhang. Det medför även att många drar sig för att söka vård eller stöd. Oftast är det grundat i att man har tidigare erfarenhet av att bli osynliggjord, få irrelevant information eller bli benämnd på fel sätt. Många har också varit med om att få närgångna frågor eller att behöva utbilda yrkesverksamma i transfrågor istället för att få den hjälp och det stöd som man behöver och har sökt för.

Som professionell behöver du vara medveten om detta. Ett bra bemötande och lyhördhet för olika behov är alltid viktigt men det kan vara särskilt viktigt när personer har dåliga erfarenheter sedan tidigare. Du har självklart ett ansvar att ge ett bra bemötande oavsett könsidentitet och könsuttryck men ibland kan det vara svårt att veta vad det innebär. Beroende på din yrkesroll ser förutsättningar och bemötande olika ut men några grundläggande rekommendationer är dessa:

Ställ relevanta frågor

Många transpersoner har erfarenhet av att yrkesverksamma ställer intima eller privata frågor om kropp, sexliv eller komma-ut-process som inte är alls centrala för det man söker för, som värk i knät eller att man vill prata om att ens föräldrar ska skiljas. Det är även vanligt att få allmänna frågor om hur det är att vara trans idag eller hur en könsdysforiutredning går till. Innan du ställer en fråga, fundera över om du vill veta det för din egen skull, på grund egen nyfikenhet. Då är det bättre att söka information på egen hand. Men om det istället är för att kunna bemöta personen på ett bra sätt eller viktig information för ditt arbete, då är det självklart viktigt att fråga. Förklara gärna syftet med frågan så att den du möter inte tror att du bara är nyfiken.

Transpersoner är en bred grupp

Även om transpersoner som grupp har en förhöjd risk för psykisk ohälsa innebär det inte att alla mår dåligt. Utforska hur det ser ut för personen som du har framför dig (om det ingår i din yrkesroll). Förståelsen kring den egna identiteten eller om man har det jobbigt eller inte varierar stort. Att få höra saker som ”vad modig du är som är transperson” kan väcka irritation hos många: man är ju bara sig själv. Andra kan däremot bli stärkta av sådana ord. Utgå inte från något utan spegla personen och försök se var hen befinner sig.

Respekt för namn, pronomen och självdefinition

Använd det namn och pronomen som personen angett, även om det inte stämmer överens med juridiskt kön eller förnamn. Den som avgör vilket kön en person har är alltid personen själv. Andra kan inte avgöra vilket kön någon har eller om någon är transperson eller inte. Respekten ska heller inte bero på hur väl man tycker att någon "passerar" (det vill säga ser ut som/uppfattas som det kön hen identifierar sig som) eller huruvida personen genomgått en könsdysforiutredning eller inte.

Skaffa dig grundläggande kunskap

Som professionell är du ansvarig för din egen kunskap och att kontinuerligt uppdatera dig om transfrågor för att kunna ge bra bemötande och ha aktuell kunskap. Kännedom om vad som är hälsofrämjande respektive påverkar hälsa negativt är viktiga verktyg för dig i att stötta och bidra till att främja transpersoners hälsa. I vissa fall kan det vara bra att vara öppen med att du inte har svar på en fråga men att du ska ta reda på mer till nästa gång ni ses. Det är även bra att ha kunskap om relevanta vidarehänvisningar, såsom mötesplatser för unga transpersoner i kommunen, föreningar för transpersoner och närstående eller vart man kan vända sig för remiss till könsdysforiutredning.

Utgå från att alla finns i rummet

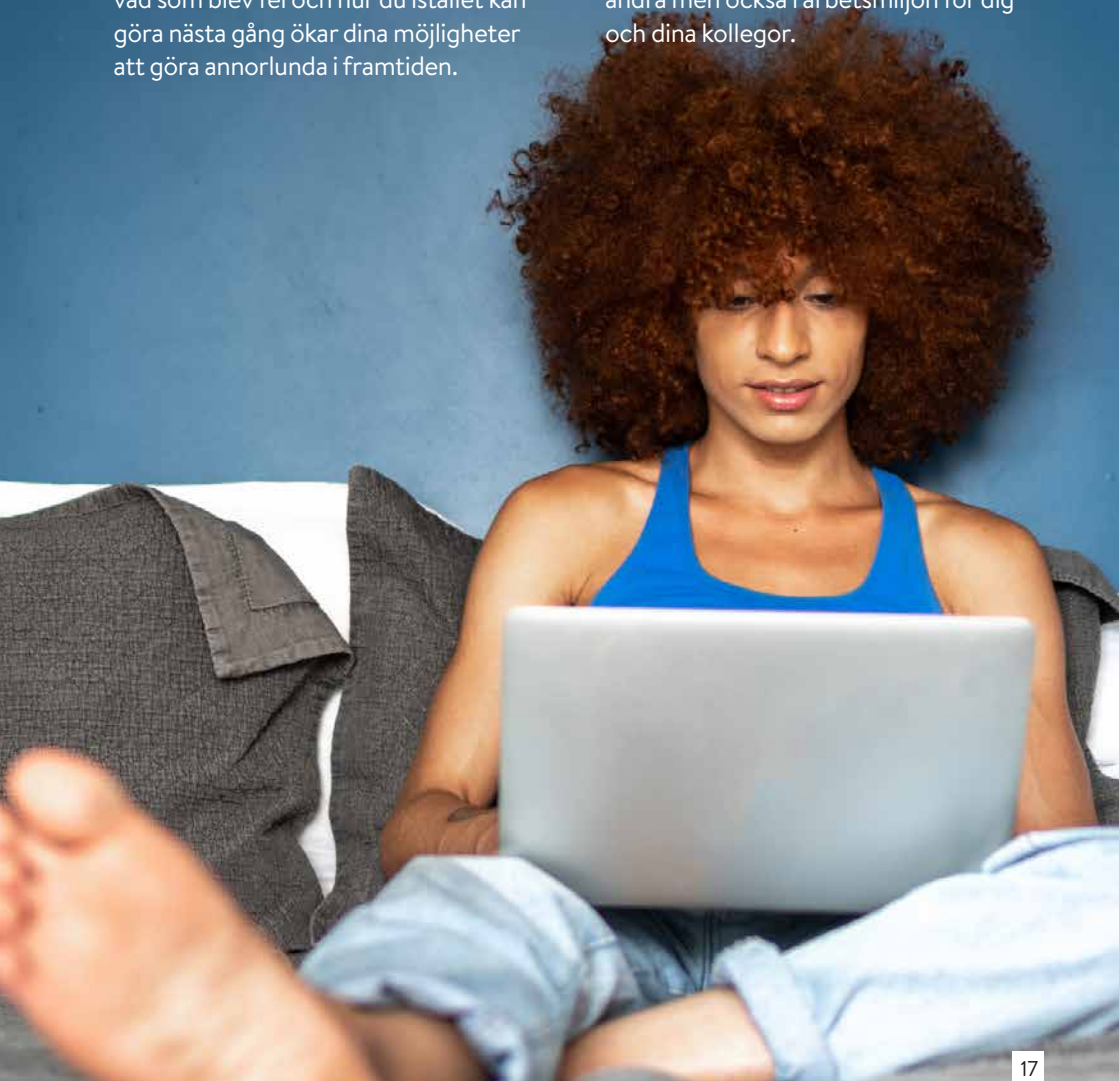
Ibland aktualiseras en fråga först när en patient, klient, elev eller kollega kommer ut som transperson. Det är dock bra att ha tänkt på detta redan innan någon kommer ut, inte minst för att undvika att någon hamnar i kläm i väntan på att arbetsplatsen ska skapa nya rutiner. Genom att utgå från att "alla finns i rummet" så kan du reflektera över språkbruk, hur lokaler är utformade, rutiner, enkäter eller vilka skämt som anses okej. Det kan handla om att undvika slentrianmässigt könsbestämmande, som att säga "hej tjejer" till en grupp som du uppfattar som tjejer, eller se till att det finns könsneutrala toaletter.

Öppenhet för att be om ursäkt och reflektera

Ibland blir det fel: man förutsätter något eller använder fel pronomen. I mötet kan du då be om ursäkt, men gärna utan att göra det alltför stort. Försök omvärdera misstag till en möjlighet att lära istället för något som du skäms över och inte berättar för någon. Genom att reflektera, själv och med andra, kring vad som blev fel och hur du istället kan göra nästa gång ökar dina möjligheter att göra annorlunda i framtiden.

Reflektera över hur du påverkas av normer kring kön

Granska både dina egna värderingar och normer kring kön inom er verksamhet. Kanske gick du din yrkesutbildning när synen på trans var väldigt annorlunda jämfört med idag? Hur har det påverkat dig? Reflektera över hur dessa normer kan påverka dig i ditt arbete och vilka konsekvenser de kan få i mötet med andra men också i arbetsmiljön för dig och dina kollegor.

Veta mer?

Genom Transformering erbjuder RFSL och RFSL Ungdom information och stöd med fokus på trans. Transformering består dels av en hemsida, dels en stöd- och infomejl.

Hemsidan *transformering.se* riktar sig till dig som är transperson eller som funderar kring din könsidentitet. Här finns även information för dig som är närstående och för dig som möter transpersoner i ditt yrke eller ideella engagemang. All information på hemsidan är faktagranskad och syftet är att erbjuda aktuell kunskap om könsbekräftande vård, rättigheter, begrepp, viktiga historiska årtal, relationer och mycket mer kopplat till transpersoners hälsa och livsvillkor.

Till info@transformering.se kan du som är transperson eller som funderar kring din könsidentitet vända dig för att få information och stöd, oavsett din ålder. Även närstående och yrkesverksamma är välkomna att mejla. Mejlen besvaras av kuratorer och/eller sakkunniga i transfrågor på RFSL Ungdom och RFSL. Många frågor rör exempelvis funderingar kring könsidentitet, att komma ut som transperson, könsbekräftande vård, nära relationer med vänner/familj, situationer i skola/på jobb eller hur du kan hantera könsdysfori i väntan på vård.

RFSL – Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoners, queeras och intersexpersoners rättigheter – är en ideell medlemsorganisation som 2020 hade 36 avdelningar runt om i landet. RFSL grundades 1950 och är därmed en av världens äldsta organisationer som arbetar för hbtqi-personers rättigheter.

RFSL är medlemsorganisation i bl.a. RFSU och Hiv-Sverige och internationellt i ILGA (International Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Intersex Association).

RFSL:s målsättning är att samma rättigheter, möjligheter och skyldigheter ska gälla för hbtqi-personer som för alla andra i samhället.